

KOEIELETTERS

Februari 2025

BiLE

Anamnese met Peter Vos

BoerVeeartsDag

V.V.F.C. "DE UITHOF" BESTUUR 2024-2025 "VEEKRACHTIG"

Voorzitter: Rik van Dijk
Vice-voorzitter: Mayke Timmerman
Secretaris: Emmelien Geurts
Penningmeester: Rimmer Jansma
Vice-penningmeester: Iris Thijssen
Lid-PR: Mees van der Kooij

Redactioneel	4
Voorzitterswoord	5
Dierennieuws	6
RVB Spithoven	8
Lezing Fytotherapie	9
High Beer/High Wine	10
Uitleg Kafffoto	11
Breaking Moo's!	12
Casustiekuurtje Alpaca's	14
Kernpraktijken avond	16
Boerenbloed	18
Uit het veld geslagen	20
Veefokker zoekt...	22
Cursus koesignalen	23
BoerVeeartsDag	24
Excursie Ter Heerd	26
RMV Gorinchem	28
RE cursus	29
Het gemekker wordt steeds gekker	30
Excursie Van Bakel	32
Afgestudeerd en dan?	34
RVB De Kruijff	36
WinterBBQ	37
RVB De Jong	38
Onderzoek van een masterstudent	40
VEEfokker in VEEwegistan	42
Koppeldiagnostiek	44
BiLE vrijdag	46
BiLE zaterdag	47
BiLE zondag	49
Anamnese met...	50
Aantreedrede	52
Column	54
Puzzel	56
Commissie overzicht	57
Adverteerdersindex	58
Afgestudeerden	59

Beste Veefokkers,

Het is alweer februari en de eerste maanden van het nieuwe jaar zijn een feit. Het bestuur VeeKrachtig heeft ondertussen zijn plekje helemaal gevonden, de overgangsactiviteiten zijn weer veel bezocht, met in het bijzonder de tweede editie van de BoerVeeartsDag. Dit was weer een daverend succes met 200 boeren, veeartsen en studenten die samen luisterden naar interessante lezingen of zelf aan de slag gingen met de verschillende workshops. Daarnaast was de commissieborrel ook weer een succes. Na heerlijk genoten te hebben van ons varken Aard, stonden we te popelen voor het optreden van Keesie en de Sunshine's. Hierna konden de nieuwe commissies met veel energie aan de slag om er weer een mooi jaar van te maken. Zo hebben meerdere studenten weer veel geleerd tijdens het RE'en en hebben ze zelfs kunnen oefenen met de scanner. Ook zijn we op BiLE geweest naar Zuid-Holland, wat weer ouderwets gezellig was.

Verder zullen weer een aantal vaste rubrieken terugkomen, zoals Anamnese met... Peter Vos. En wat kan deze man vertellen. Na een interview van drie kwartier hebben we ons best gedaan om het op twee pagina's te krijgen. Ook zal Kasper Wetterauw vertellen hoe het nu is om afgestudeerd te zijn en vertelt Wilco Boet van de herkauwerspraktijk in "Uit het veld geslagen" over een casus die hij laatst tegenkwam in het veld. Daarnaast hebben we de rubriek "Op de markt" in een nieuw jasje gestopt. Hier zullen we nu kort enkele actualiteiten en innovaties langsaan. Dit verdient natuurlijk ook een nieuwe naam: Breaking Moo's!

Tot slot zal Jette vertellen wat ze allemaal in Nieuw-Zeeland heeft gedaan en is terug van weggeweest: Veefokker zoekt... lees gauw verder wie dit zal zijn.

Veel leesplezier namens de redactiecommissie,

Mark de Rooij

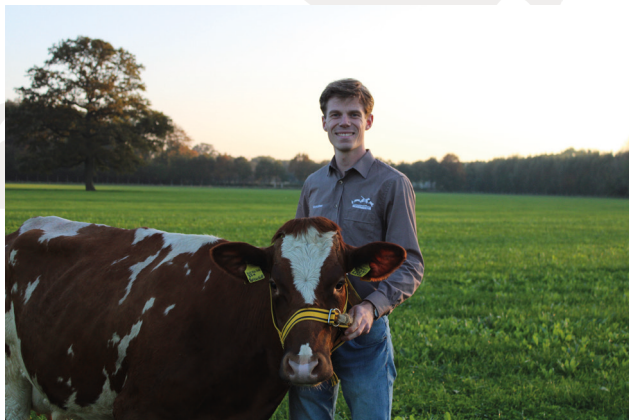
Beste Veefokkers,

“Het gaat goed!” - dat is het antwoord dat ik altijd geef als mensen vragen wat ik van het bestuursleven vind. En het gaat ook goed! We hebben als bestuur onze draai gevonden en we hebben een geslaagde eerste periode achter de rug; de commissieborrel was erg gezellig, we hebben al een paar leuke WOB's gehad en ook in de kamer is er altijd veel gezelligheid! Daarnaast zijn we al een paar keer gaan RVB'en en hebben er al een aantal lezingen en excursies plaatsgevonden. En nu een nieuwe mijlpaal: de eerste editie van de Koeienletters van de nieuwe redactiecommissie! Als dat toch niet het toonbeeld van VEEKRACHT is...

Er valt dus weer voldoende te vertellen. Ook wat betreft de verenigingsdieren, want die hebben de afgelopen periode zeker niet stilgezeten! Ben je benieuwd? Lees dan vooral verder! Ik wens jullie veel leesplezier en hoop jullie allemaal weer te zien bij een van onze leuke activiteiten.

Met VEETERinaire groet,

Rik van Dijk
h.t. Voorzitter

Er is de afgelopen periode veel gebeurd bij onze verenigingsdieren. Om te beginnen bij de varkens: Roelien en Elinde groeien hard door en beginnen al mooi op gewicht te komen. Waar ze in de vorige editie van de Koeienletters nog lekker buiten liepen in het weiland naast de schapenstal, zijn ze nu naar binnen verhuisd omdat het buiten helaas toch te nat werd. De zusjes vermaken zich binnen echter helemaal prima! Ze lopen nu lekker in het stro tussen de dragende zeugen, waar ze goed opvallen door hun kleur en (geringe) postuur. Als het meezit worden ze de komende periode geïnsemineerd met Tamworth sperma en worden ze vlot drachtig. We houden jullie op de hoogte!

Onze schapen maken het nog steeds heel goed buiten. Ze lopen nog altijd lekker buiten te grazen in de weilanden op en rond de Uithof, op 1 dag na, begin december. Toen moesten alle schapen even naar binnen om gescand te worden en met mooi resultaat; Vienna, Verona, Cato en Fabienne zijn alle vier drachtig! Ram Jacobus heeft dus goed zijn best gedaan.

Veerle heeft een ietwat bewogen periode achter de rug; ze voelde zich in november niet zo lekker met een dipje in de melkproductie, had een vieze baarmoeder en ze had een groot abces op haar bil, die vakkundig door de studenten uit de kliniek is opengemaakt. Gelukkig is ze van al deze dingen weer helemaal genezen en zijn ze op de Tolakker ook blij met haar: ze stijgt namelijk steeds verder in productie! Op 1 december is Veerle voor het eerst geïnsimineerd met sperma van Sven en met succes; we hebben haar in de eerste week na de vakantie gescand en ze is drachtig verklaard! We zijn ontzettend blij dat Veerle zo vlot drachtig is geworden, zodat we hopelijk einde van dit jaar een mooi verenigingskalf ter wereld zien komen en we hopelijk weer een stukje dichterbij ons fokdoel komen.

Op 22 oktober gingen wij vol goede moed op weg naar Werkhoven voor onze tweede RVB ooit. We hadden de eerstejaars-RVB namelijk al meegemaakt, en die was ons goed bevallen. Het was een koude avond, maar dat mocht de pret niet drukken, want we kwamen terecht in een prachtige melkveestal waar acht trappelende koeien op onze beoordeling stonden te wachten. We begonnen met koe A en werden bij deze koe nog even begeleid door Geert Koskamp omdat we nog even moesten inkomen. Hierna hadden we de smaak te pakken en gingen we door naar koe B. Er vond enige discussie plaats onderling, maar we kwamen altijd wel tot punten waar wij allemaal tevreden mee waren.

Toen dit klaar was gingen we door naar de zes koeien die we moesten gaan ranken. Dit bleek wat moeilijker, want "Vind jij echt dat die koe een betere conditie heeft dan die koe?". Ondanks wat onderling geruzie kwamen wij er samen uit, en wat bleek: we hadden de beste score van de hele groep. Toen was onze avond helemaal compleet natuurlijk. We sloten de avond af met een biertje en een koekje en stapten moe maar voldaan de auto in.

Op 29 oktober jongstleden bezochten Jessie en haar mannelijke collega van AHV de Veefokkerskamer om een lezing te geven over fytotherapie bij herkauwers. Voorafgaand aan de presentatie genoten zij samen met de aanwezigen van een stamppotmaaltijd. De Veefokkers waren in grote getalen uitgelopen om meer over deze voor hen onbekende wereld te weten te komen. Deze alternatieve diergeneeskunde wordt namelijk helemaal niet onderwezen op onze mooie studie.

Iets meer over AHV: het is een bedrijf en kenniscentrum binnen de agrarische sector, gespecialiseerd in innovatieve diergezondheidsoplossingen. Hun concept is gebaseerd op Quorum Sensing Antagonist (QSA) Technologie, die zich richt op het verstoren van de communicatie tussen bacteriën om zo bijvoorbeeld de vorming van biofilms te voorkomen en de diergezondheid te optimaliseren.

Tijdens de lezing werd aangekondigd dat men meer zou vertellen over de wetenschappelijke onderbouwing van deze opkomende diergeneeskunde. Helaas is er nog weinig onderzoek uitgevoerd vanwege beperkte budgetten. Desondanks vertelden de sprekers dat uit ervaring blijkt dat natuurlijke middelen zelfs beter werken dan de huidige diergeneesmiddelen. Dit leidde tot enige scepsis in de zaal, maar zorgde ook voor een interactieve discussie die zowel de sprekers als de studenten nieuwe inzichten bood. Enkele specifieke fytotherapeutische middelen (welke ik op het moment van schrijven helaas al weer ben vergeten) werden nog besproken, waarna de avond werd afgesloten.

Al met al was het een interessante avond waarbij we veel over fytotherapie hebben geleerd. Dank aan Jessie en haar mannelijke collega.

Als Veefokkers hebben we het bier en de wijn uiteraard heel hoog staan. Maar nog hoger staat lekker eten en dat was er deze avond in overvloed. We hebben ons te goed kunnen doen aan een grote variatie aan dinerwaardige snacks, het voor-, hoofd- en nagerecht gingen vloeiend in elkaar over en dit alles werd met een vriendelijke glimlach geserveerd.

Uiteraard mocht het entertainment hierbij niet ontbreken, maar dit had nogal wat voeten in de aarde. Gelukkig hebben we ook de nodige techneuten onder ons en met veel liefde werd in no time het voetbal op het beeld getoverd. Hierna was de helft van de tafel niet langer aanspreekbaar, maar we hadden er ook geen last meer van, waarna we in alle rust konden genieten van al het lekkers dat onuitputtelijk voor onze neus langs kwam: zoet/hartig, warm/koud, gezond/minder gezond, groen/geel/rood/etc. En als kers op de taart was er een heerlijk toetje om dit alles mee af te sluiten.

De Gezelligheidscommissie heeft zichzelf deze avond wederom overtroffen, waarvoor hartelijk dank! Verzadigd en verkwikt, aanmerkelijk aangedikt en voor de afwas ongeschikt.

Uitleg kaftfoto

Door: Hans Germeraad

2025 is het 12e jaar dat ik de cover van Koeieletters fotografeer.

In totaal heb ik nu, met deze foto mee, 41 covers gevuld. En 4 gejureerd, want sinds 4 jaar is er een jaarlijkse fotowedstrijd voor de studenten. De winnaar komt op de cover. Deze foto heb ik gemaakt in Leersum waar drie varkens achter een schrikdraadje in het bos stonden.

De opdracht van de redactie was: een varken in winterse omstandigheden. Jammer, die omstandigheden waren er niet.

Maar wat er niet is maakt photoshop mogelijk; in dit geval een nederlands varken met een Fins achtergrondje. Ach, in deze tijd is er helaas wel meer fake.

Biertje?! Pizza?!

Bier & Pizza avonden 2025

Verschillende data en locaties

Schrijf je in!

S.O.S. IK BEN (BIJNA) AFGESTUDEERD!

O.d.z.: Bij wie kan je als jonge dierenarts in Nederland terecht?
O.o.d.z.: Hoe kom ik erachter? Wie schakel ik in?

STICHTING PPRHO

Stichting Pensioenfonds voor Dierenartsen

Utrecht | Ontkoppel voor Professionals Diergeneeskunde

Veterinair Tuchtcollege

Maandag 3 maart | Online via Zoom | 19.30-21.45 uur

Veterinair feest

15 november 2025 | 15.00-23.30 uur
Landgoederij | Bunnik

Save the date

Vermaak | Inspiratie | Hapje | Drinkje | Muziek | Dansen | Diner | Lachen

Streptokokkenvaccin varkens

Onderzoekers zijn dicht bij een nieuw vaccin tegen de meest virulente typen streptokokken bij varkens, met een mogelijke introductie in 2027. Dit vaccin werkt tegen type A-streptokokken, verantwoordelijk voor de meeste ziektegevallen. Het biedt een alternatief voor het huidige antibioticagebruik en kan biggen via zeugen beschermen. Een bijbehorende PCR-test bepaalt het type streptokokken op bedrijven. Het vaccin vermindert uitval en ziekte, en verlaagt kosten en antibioticagebruik. Onderzoek blijft doorgaan om de effectiviteit tegen andere streptokokkentypen te verbeteren.

Lely Zeta

Lely introduceert kunstmatige intelligentie aan de melkveehouderij met hun product de Lely Zeta. Lely Zeta is een innovatief systeem dat gebruikmaakt van camera's, LED-verlichting, kunstmatige intelligentie (AI) en slimme algoritmes om melkveehouders te ondersteunen bij het monitoren hun veestapel. De Lely Zeta bestaat uit de AI Barn Monitor en de AI Calving Monitor. De monitoren geven informatie over koegedrag, tochtdetectie, afkalving en nog meer. Verder kan het Zetasysteem andere stalrijdende robots besturen. Het doel van de Lely Zeta is het welzijn van de dieren te verbeteren en het werk van de boer te vergemakkelijken door middel van geavanceerde technologie en dataverzameling.

DairyFeed F4500 – GEA Voerrobot

De GEA DairyFeed F4500 is een innovatieve voerrobot, speciaal ontwikkeld om melkveebedrijven efficiënter en effectiever te maken. Met afgestelde voerroutines verdeelt de robot meerdere keren per dag vers voer en schuift restvoer aan. Met sensoren die obstakels herkennen, kan de robot veilig navigeren over oneffen vloeren en hellingen tot 10%, zonder dat grote aanpassingen aan de infrastructuur van het bedrijf nodig zijn. De robot meet het voergebruik, restvoer en mengkwaliteit met sensoren. In combinatie met het DairyNet-systeem kunnen voer- en melkgegevens worden gesynchroniseerd. De GEA DairyFeed F4500 biedt melkveehouders niet alleen meer controle over voerroutines, maar draagt ook bij aan een winstgevender en duurzamer bedrijf.

Intern salderen

Minister Wiersma werkt aan voorstellen voor een vergunningplicht voor intern salderen, die in mei worden gepresenteerd. Intern salderen laat boeren stikstofuitstoot binnen hun bedrijf compenseren zonder totale depositie te verhogen. De vergunningplicht kan rechtszekerheid bieden, maar leidt ook tot meer regeldruk.

Schape(n)map

De enige echte schape(n)map ligt ook weer in de veefokkers kamer! Lijkt je het leuk om ervaring op te doen met schapen verlossen? Meld je dan snel aan. In de map staan verschillende boerderijen verspreid over Nederland die jouw hulp kunnen gebruiken.

Hoi Veefokkers,

Op 31 oktober was het tijd voor een casuistiekuurtje door Marieke van Merwijk, een ervaren dierenarts die in het bijzonder ook veel alpaca's behandelt. Een ontzettend interessant onderwerp, zeker omdat dit dier steeds populairder wordt om te houden. We hebben veel geleerd over het doorzettingsvermogen van alpaca's en bespreken een aantal leuke en nuttige feitjes voor jullie.

Tijdens de eerste casus werden kieswortelproblemen besproken, waarbij ook de fascinerende kiezen van de alpaca's ter sprake kwamen. Alpaca's hebben namelijk een soort samengesmolten kiezen, waardoor een kies meer dan één wortel kan hebben. De alpaca in deze casus had een bult in de onderkaak. Nu zijn tandproblemen iets wat regelmatig voorkomt bij alpaca's en stond daardoor hoog op de DDx. Maar schijn bedriegt, bij dit dier bleek uiteindelijk iets heel anders het probleem. Een tumor die vanuit de neus de rest van de kop verdrukte. Helaas heeft de alpaca uit deze casus het niet gehaald. Hierdoor kregen wij echter wel de kans om de schedel te bekijken waarbij de ravage van de tumor duidelijk zichtbaar was.

De tweede casus ging over een veulen, oftewel cria. Dit veulen was prematuur, wat te zien was aan de floppy ears en slappe pezen. Hierbij werd het belang van biest- en voedingsmanagement benadrukt en kwam ook de sociale structuur van alpaca's aan bod. Alpaca's verschillen hierin ten opzichte van veel andere dieren, omdat ze elkaar niet via geur herkennen. Ze zijn daarom afhankelijk van andere zintuigen. Zo herkent een alpacamerrie haar veulen pas na een paar dagen door middel van geluid. Het kan ook soms grappige situaties opleveren. Alpaca's kunnen elkaar bijvoorbeeld na het scheren tijdelijk niet herkennen.

Een ander handig feitje is dat het maagdarmstelsel afwijkt van de normale landbouwhuisdieren. Het ligt tussen dat van een herkauwer en een paard in. Het zijn wel een soort herkauwers, maar in plaats van de gebruikelijke vier maagcompartimenten hebben ze er drie.

Alpaca's zijn ook enorme doorzetters. Ze zullen niet laten zien dat ze ziek zijn tot ze bij wijze van spreken dood neervallen. Dit maakt het ook erg lastig voor eigenaren om er op tijd bij te zijn, daardoor loop je ook als dierenarts al snel achter de feiten aan. Het zorgt er echter ook voor dat alpaca's een ontzettende veerkracht hebben. Ze knappen soms gewoon weer op van situaties die hopeloos lijken.

Helaas eindigen veel casussen ook in euthanasie. Dit verloopt bij alpaca's een stuk langer dan bij andere diersoorten. Doordat alpaca's oorspronkelijk op hoogvlakten van Zuid-Amerika leefden, hebben ze zeer efficiënte erythrocyten. Dit maakt dat hun ery's nog lang zuurstof kunnen afgeven zonder dat dit aangevuld wordt. Dit geldt niet alleen voor euthanasie, maar ook voor een natuurlijke dood.

Al met al was het een interessante avond, waar we enorm veel van geleerd hebben. Bedankt Marieke voor al deze praktische informatie!

Groetjes, Cayley en Eline

In café Joost stond 5 november de kernpraktijken rundvee-avond op de planning. Hier werd door meerdere sprekers, waaronder twee pas afgestudeerde dierenartsen, verteld over hoe het is om te gaan werken bij een praktijk die is aangesloten bij de kernpraktijken rundvee. Kernpraktijken is een samenwerkingsverband tussen verschillende rundveepraktijken die kennis delen waardoor bedrijfsvoering en diergezondheid worden verbeterd. Ook hebben ze strakke richtlijnen op verschillende vlakken, waaronder bijvoorbeeld het inwerken van een afgestudeerde dierenarts.

Anna Tjitske Wienia van Dierenartsen Dokkum en Koen Verdonk van DAP Flevoland vertelden over hun ervaringen als startende dierenartsen bij deze aangesloten praktijken. Het was een gezellige avond waarbij onder het genot van een biertje ervaringen werden gedeeld en de vragen van de masterstudenten werden beantwoord.

De avond werd afgesloten met een presentatie van Francis van de Poll van DGC Boven-Veluwe over een onderzoekspresentatie waar hij vanuit de kernpraktijken mee bezig is geweest.

Groeten
Bart Bokkers

Zorgeloos ondernemen

Wij zijn het accountantskantoor met passie voor zorg, welzijn en het MKB! Wij kennen de branches en de werkprocessen en dat levert onze klanten voordeel op in de vorm van proactief advies. Wij volgen ontwikkelingen op de voet, zodat jij zorgeloos kunt ondernemen.

**Kennis van de
branche**

**Eén vast
contactpersoon**

**Op de hoogte van
ontwikkelingen**

Onze diensten

Wij bieden graag ondersteuning bij al jouw accountancy vraagstukken:

- Financiële administraties & periodieke signaleringen;
- Salarisadministratie & HR;
- Samenstelp praktijk;
- Assurance praktijk;
- Fusie & overname begeleiding;
- Fiscale praktijk;
- Adviespraktijk;
- Zakelijke mediation;
- Bedrijfsveiligheid.

Dit verhaal gaat over melkveehouderij 'Slot-hoeve' gelegen in Muiden. Ons bedrijf ligt in een kleine polder tussen Amsterdam en Almere, waar de druk op grond groot is. Maar al 124 jaar zitten we hier in de mooie Noordpolder met het Muiderslot op de achtergrond. Het begon allemaal met mijn overgrootvader, die hier de fundamenten legde voor ons familiebedrijf. Inmiddels staat de vierde generatie klaar om het stokje over te nemen. Mijn broer bereidt zich voor om het bedrijf volledig voort te zetten. Op dit moment runnen mijn ouders en mijn broer samen de boerderij in een maatschap.

We melken rond de 100 koeien met twee DeLaval-robots. Daarnaast hebben we zo'n 25 stuks jongvee. Onze veestapel bestaat uit MRIJ-koeien, een beetje gekruist met Fleckvieh en Holstein. Het insemineren laten we uitvoeren door CRV, waarbij we ongeveer 70% van de koeien insemineren met Belgisch Blauwe. Daarnaast hebben we een eigenstier die zijn werk bij de pinken doet en ook wordt ingezet bij koeien die na meerdere inseminatiepogingen niet drachtig worden. De melk leveren we aan FrieslandCampina. Het rantsoen van de koeien wisselt maar momenteel voeren we kuilgras, bietenpulp, Proti+ en krijgen de koeien krachtvoer in de melkrobot. Als het weer het toelaat laten we de melkkoeien zoveel mogelijk buiten weiden. We hebben voor de jongveestal ook een kalverwei waar de kalfjes al op jonge leeftijd leren te weiden. Verder

houden we 30 stuks kruising Switer- Texelaar schapen, die in het voorjaar weer gaan lammeren. We hebben 60 hectare grasland, allemaal in eigen bezit. Een paar jaar geleden hebben we een gunstige kavelruil kunnen doen waardoor nu al het land dicht bij huis is.

Op het bedrijf zijn de taken mooi verdeeld. Mijn vader zorgt vooral voor de dieren; dat vindt hij het mooiste wat er is. Hij voert altijd de kalveren en besteedt veel tijd aan de hobbydieren, zoals de paarden, geiten, kippen, schapen en een duif. Mijn moeder doet samen met mijn tante de boerderijeducatie, waar schoolklassen uit het Gooi en Amsterdam langskomen om wat te leren over de boerderij. Mijn broer houdt zich meer bezig met het trekkerwerk. We hebben drie prachtige MF-trekkers waarmee we bijna al het landwerk zelf doen. Alleen in het vroege voorjaar schakelen we een loonwerker in voor het sleepslangen en in het najaar voor het sloten. Het kuilen doen we vaak samen met de burens, zodat we met twee opraapwagens kunnen rijden. Elke zomer gebruiken we ook nog op traditionele wijze de hooiberg. Met de hand spitten we het hooi in het hooikanon, dat het hooi naar boven zuigt en vervolgens gelijkmatig in de hooiberg uitblaast. Dat hooi kunnen we de rest van het jaar aan de schapen, kalveren en paarden voeren.

Op de vraag of ik een stukje wilde schrijven over een interessante praktijkcasus zei ik direct ja. Het is denk ik goed dat ook studenten beseffen dat de diergeneeskunde op melkveebedrijven steeds meer een preventief karakter krijgt, alhoewel het met spoed uitrukken naar de meest interessante patiënten natuurlijk erg tot de verbeelding spreekt.

Echter, de preventieve aanpak van alle facetten rondom huisvesting, voeding en management zorgen ervoor dat we zo min mogelijk zieke dieren zien.

Onze praktijk, De Herkauwerspraktijk (totaal 12 herkauwerdierenartsen, gevestigd in Oss en in Mill), heeft een tijdje geleden een apparaat aangeschaft waarmee we zelf middels bloedonderzoek kunnen kijken hoe de transitie van de droge koeien naar melkgevende dieren verloopt. We krijgen zo inzicht in de energie- en eiwitvoorziening, maar ook in de calcium-, magnesium- en fosforvoorziening.

Dit kunnen we natuurlijk inzetten wanneer we klinische problemen zien op een bedrijf zoals koeien aan de nageboorte, melkziektegevallen, lebmaagverplaatsingen en kalverdiarree door een slechte biestproductie. Maar we kunnen ook kijken of er subklinisch misschien niet meer speelt dan we op het eerste gezicht zouden verwachten.

Diverse onderzoeken hebben ons inmiddels laten zien dat hypocalcemie en ketonemie erg belangrijk zijn bij het ontstaan van deze klinische problemen, maar we weten nu ook dat er nog een ontstekingsreactie aan ten grondslag ligt, die zorgt voor een verminderde voeropname die al tijdens de droogstand begint. Met name die verminderde voeropname is iets wat misschien niet altijd direct opvalt bij de veehouder, maar daar kunnen we als dierenarts nu juist meerwaarde bieden. Samen met de veehouder kunnen we kritisch kijken welke factoren op stal kunnen zorgen voor bijvoorbeeld stress, pijn of ontstekingsreacties bij de koeien. Factoren die dus een negatief effect op de voeropname kunnen veroorzaken.

Zo ben ik laatst gevraagd om een voerfirma een workshop over de transitieperiode van melkvee te geven. De presentatie zou plaatsvinden bij één van onze klanten en om de presentatie wat inhoud te geven heb ik van 8 dieren bloed afgenomen en onderzocht op de praktijk.

Het betrof een bedrijf met 180 melkkoeien, 4x 2e hands melkrobot en BSK 57. Volgens veehouder “loopt het lekker”. Na de installatie van de 4 melkrobots anderhalf jaar geleden zijn de koeien ruim 5 liter melk per dag gestegen.

Veehouder gaf aan weleens een koe met melkziekte te behandelen, maar verder kwamen er weinig transitieaandoeningen voor.

De uitslag van de bloedmonsters heeft zowel mij, als de veehouder en de voeradviseur verbaasd!

Met name opvallend waren de krappe calciumwaarden en de wisselende waarden van het ureum bij de droogstaande dieren. Ook de verse dieren lieten enkele afwijkingen zien.

Samen met de aan de workshop deelnemende veehouders heb ik die middag geprobeerd op zoek te gaan naar factoren bij de transitiekoeien die invloed zouden kunnen hebben op verminderde voeropname. Grappig is dat ook andere veehouders dan heel veel zaken aan kunnen wijzen, waarvan zij vinden dat ze verbeterd kunnen worden. Terugbrengen naar maximaal drie SMART adviezen waarvan we denken dat ze een verbetering opleveren en waarvan we denken dat de veehouder ze gaat uitvoeren, is dan zo makkelijk nog niet.

Samengevat kwamen we op een drietal meest belangrijke aandachtspunten uit. Mortellaro bleek in meer of mindere mate bij alle droogstaande koeien aanwezig en hiervoor had de veehouder na installatie van de robots eigenlijk geen plan van aanpak meer. Er werd een rantsoen gevoerd met lang stro dat door meerdere dieren minder goed werd opgenomen en er waren twee doodlopende routes in de huisvesting waardoor de bereikbaarheid van voerhek en waterbakken te wensen overliet. We hebben vanuit deze aandachtspunten drie adviezen geformuleerd waarmee de veehouder aan de gang zou willen gaan.

Het preventief onderzoeken van wat bloedmonsters heeft ons dus enorm geholpen de transitie op dit bedrijf te optimaliseren en het voor de koeien beter te maken. Meten is weten in dit geval! Samen met de voeradviseur sta je in zo'n geval sterker en kun je een mooie stap vooruit maken.

DE
HERKAUWERS
PRAKTIJK

Samen sterker

Naam: Mees van der Kooij

Leeftijd: 20

Startjaar: 2022

Fokdoel: Leuk koppie, niet te verlegen, moet kunnen lachen.

Moet wel een meid zijn.

Hobby's: Sleutelen aan brommers, fietsen, piano spelen, koeien melken

Favoriete Voer: Ben vrijwel een alleseter, maar Hollandse pot kan niet fout gaan.

Vroege vogel of avondmens:

Ben meer een vroege vogel.

Wat zijn je afknappers: Als ze uit de stad komt, veel rookt, gat in d'r hand heeft.

Zou je ooit Kate verlaten voor een dame: tuurlijk, maar ze mogen elkaar heus wel ontmoeten.

Je favoriete openingszin: "Biertje?"

Wat heb jij je potentiële liefde te bieden: Zeg het maar.

Plan je ideale eerste date: Iets actiefs waarbij je wel een lulpraatje met mekaar kan houden, zoals schaatsen of koeien melken.

Welke plek wil je ooit nog eens bezoeken: de Noorse Fjorden.

Welk nummer trekt jou altijd naar de dansvloer: Narcotic - Liquido

Hoeveel kinderen wil je: Voorlopig houd ik het bij 0, maar 2 tot 4 kan wel door de beugel.

Geloof je in ware liefde: Uiteraard.

Je favoriete koeienras: Is maar net waarvoor ze gehouden worden, maar als het voor de hobby is, zou ik wel wat longhorns willen hebben.

Op 6 november mochten zes afgevaardigden afreizen naar Herwijnen om daar samen met studenten van de RFS uit Wageningen een cursus koesignalen te volgen. Dit werd georganiseerd op een van de onderwijsboederijen van de HAS waarbij we na een korte introductie eerst in een stukje theorie doken. Judith Roelofs bracht ons zo iets bij over diverse signalen van verschillende niveaus (koe, koppel en omgeving). Omdat theoretisch leren zwemmen praktisch verzuipen is, kon een stukje praktijk dus niet missen. Zo doken we de stal in met diverse vragenlijsten om te achterhalen wat de knelpunten en pluspunten van dit bedrijf waren. Het ging van pirouettes maken op de stalvloer en knieproeven in de ligboxen uitvoeren, naar de activiteit van de koeien observeren.

Na een interessante discussie kwam de veehouder ook nog om de hoek kijken om de bevindingen te bespreken. Al met al was het een zeer leerzame avond waarvan hopelijk alle partijen iets hebben opgestoken. Wat ons betreft zeker voor herhaling vatbaar dus!

Na maanden van intensieve voorbereiding was het eindelijk zover: de tweede editie van de BoerVeeartsDag! De LH-garage was omgetoverd tot een waar walhalla voor iedereen met een passie voor de landbouwhuisdierensector. De beursvloer was gevuld met bedrijven die hun producten tentoonstelden, terwijl er ook genoeg ruimte was om even te ontspannen en van de sfeer te genieten.

Na een hartelijk welkom met koffie en gebak, opende dagvoorzitter Arie van Nes het evenement. Deelnemers hadden vooraf de mogelijkheid zich in te schrijven voor diverse lezingen, workshops en rondleidingen, die in vier rondes werden aangeboden. Elk onderdeel stond duidelijk vermeld in het boekje dat bij de ingang werd uitgedeeld, zodat iedereen precies wist waar hij of zij verwacht werd.

Er was van alles te doen en te leren! Zo leerden bezoekers hoe ze de klauwen van runderen het beste konden bekappen, hoe slachtljindagnostiek bij varkens werkt, en hoe je schapen scant op dracht. Uiteraard kwamen ook andere sectoren aan bod: er waren lezingen over transitie management, hittestress, het uitkomen van kuikens in de stal en over biggen al dan niet met staarten. Op de Tolakker werden er rondleidingen gegeven, zodat iedereen een kijkje kon nemen op de onderwijsboerderij.

Na een leerzame en gezellige dag, was het tijd voor de inwendige mens. De commissie had heerlijke broodjes warm vlees en andere lekkernijen geregeld. Tenslotte was het tijd voor de borrel, waar iedereen nog even kon napraten over alles wat ze hadden geleerd en ervaren.

Lieve BVD-commissie, ontzettend bedankt voor jullie tomeloze inzet! Jullie hebben een geweldige evenement neergezet, waar jullie met recht trots op mogen zijn!

Kuikens uitbroeden? Dat is een eitje!

Op dinsdag 26 november ben ik met de Veefokkers meegegaan naar pluimveebedrijf Ter Heerdt in Babberich. Zij broeden eieren van verschillende legrassen uit en leveren kuikens en/of jonge leghennen aan boerderijen. We gingen als eerst naar de stallen met daarin de broedmachines. Op het moment dat wij daar waren, zaten ze in de overstap om naar de geavanceerdere broedtechnieken te gaan. Dat houdt in dat ze met de in-ovo techniek in het ei kijken om vervolgens met een PCR-test het geslacht te bepalen en de haantjes en de onbevuchte eieren eruit te halen. Dit gebeurt rond de 10e dag, want uit onderzoek is gebleken dat er vanaf de 13e broeddag hersenactiviteit is, en daarmee ook het voelen van pijn. Maar op het bedrijf waren er ook nog kuikens waar zowel hennen als hanen uitkwamen en waar dus de kuikenseksers bij te pas kwamen. En die waren me toch een partijtje snel! In de tijd dat ik één keer met mijn ogen had geknipperd, hadden zij al gauw tien kuikentjes gesekst. Nadat het geslacht is bepaald, worden ze gevaccineerd en in kisten gedaan om vervolgens op transport naar de opfoklocatie te gaan.

Het tweede deel van de excursie ging naar het kantoor van Ter Heerdt een eindje verderop. Hier kregen we verschillende presentaties van mensen, waaronder een dierenarts. De presentaties gingen van de verschillende soorten legrassen stallen tot de cijfertjes en getallen! Dus vanuit diverse kanten heel nuttige informatie gekregen.

Uiteindelijk kregen we nog een goodiebag met handige (en niet te vergeten gratis) spulletjes, waaronder een lekkere muts. Het was een erg leerzame ochtend en we gingen goed gemutst ;-) weer terug naar Utrecht.

Werk jij binnenkort mee aan een **beter leven voor koeien en veehouders?**

Wil jij je talenten inzetten om de wereld in 2050 van genoeg voedsel te voorzien?
En werk je graag mee om het leven van koeien en veehouders te verbeteren?

Dan zijn wij op zoek naar jou!

Benieuwd naar al
onze vacatures?

Op 7 november zijn we met een groepje naar Gorinchem afgereisd, waar weer de jaarlijkse RMV-beurs gehouden werd. De hallen waren weer rijkelijk gevuld met stands en boeren met groene keycards. Het was bij aankomst even zoeken naar elkaar, maar na een paar gangen in te zijn geslaan, troffen we meer veefokkerstruien. Na een aantal stands te hebben bezocht op de beursvloer zijn we even naar het eetgedeelte gegaan voor de bakjes patat en broodjes worst.

Met de hele groep zijn we vervolgens naar de grote stand van Lely gegaan om te kijken welke innovatieve snufjes ze hadden. De Zeta-camera was erg interessant om te zien (camera's boven de koeien en vervolgens wordt via kunstmatige intelligentie de data verwerkt), omdat hiermee bijvoorbeeld looproutes in de stal kunnen worden geanalyseerd.

Thema's als melkverwerking, bodemverbetering en kalveropfok waren ook sterk vertegenwoordigd op de beurs en we zijn dan ook bij verscheidene van deze stands gestopt voor een praatje; de ene wat serieuzer dan de ander. Zo kwamen we bij één van de laatste gesprekken er halverwege achter dat we met een oud-Veefokker stonden te praten. Dan blijft zo'n praatje toch ineens beter hangen ;). Nadat iedereen zijn of haar emmer had gevuld met folders en posters zijn we weer teruggegaan naar Utrecht.

Mensen buiten de opleiding diergeneeskunde kijken me altijd vol verbazing aan als ik vertel dat ik al jaren uitkijk naar het moment dat ik voor het eerst een koe mag opvoelen als een soort dokter Pol. Nu het vak voortplanting is afgerond, stond er niets meer in de weg om dit eindelijk eens te gaan doen en mee te gaan met het rectaal exploreren van de Veefokkers. Samen met nog een hele groep medestudenten natuurlijk. Donderdag 28 november was het dan zover en verzamelden we 's ochtends vroeg om 8.15 uur voor het Androclusgebouw om vanaf daar te vertrekken richting melkveebedrijf de Slothoeve in Muiden. Hier werden we opgevangen door de veehouder en ontmoetten we ook dierenarts Maarten Pieterse en Linda. Maarten heeft ons deze ochtend begeleid bij de rectale exploratie en Linda had hiervoor Easi-scans meegenomen voor de wat meer gevorderden onder ons.

Nadat Maarten ons van uitleg had voorzien en we onze overalls, laarzen én handschoenen aangetrokken hadden, konden we de stallen in om rectaal te exploreren. We zijn begonnen bij de pinken die geïnsemineerd waren of bij de stier hadden gelopen. Daarna zijn we door naar de koeien gegaan. Ondanks dat we bij het vak voortplanting best wat ovaria en baarmoeders voorbij hebben zien komen, was het in het begin toch nog best wel een uitdaging om deze zelf in een levende koe te herkennen. Een exploratie kon je het inderdaad wel noemen dus. Gelukkig kon Maarten ons goed op weg helpen en met zijn uitleg was het net alsof er iemand met je mee aan het kijken was. Bij degenen met een Easi-scan was dat natuurlijk ook daadwerkelijk zo, maar daar heb ik mijn vingers eerst nog even niet aan gebrand.

Uiteindelijk is het ons allemaal gelukt om vele ovaria, baarmoederhoornen, placentomen en zelfs trillende bloedvaten te herkennen. Gelukkig vooral drachtige baarmoeders, dus ook voor de veehouder was het een leuke ochtend!

Achteraf stond er heerlijke koffie voor ons klaar in de keuken en hebben we nog even een korte opfriscursus gekregen van Maarten over medicatie, werkzame stoffen, merknamen en indicaties voor het gebruik ervan. Uiteraard hebben we het ook nog genoeg over koetjes en kalfjes gehad. Het was een leuke en leerzame ochtend die voor herhaling vatbaar is!

L. Vreeswijk: “Ik wist niet dat Limburgs klonk alsof je een beroerte hebt.”

A. E. de Regt: “Als je verkeerd zuigt, krijgt je weer gezeik.”

C.M. Dekker: “Ik bedoel, een worst is een worst, daar kun je prima een hapje uit nemen.” “Ook in een dixie.”

J. S. Alkemade: “Jij vieze, gore, vieze, enorm vieze, grote fleckvieh, ja weet ik veel, vieze gore, fleckvieh chinees.”

S. W. Pelgröm: “Jij hebt wel sokken aan, GEIL.”

W. M. S. van der Windt: “CHICKS & COCKS.”

B. Rompelberg: “man met propedeuse... ik zeg het maar.”

Excursie Van Bakel

Door: Silke Ros

Met zo'n 25 Veefokkers zijn wij eind november afgereisd naar het zuiden van het land, naar het grootste melkveebedrijf in Nederland. Het bedrijf is van de familie Van Bakel in Vredepeel. Op dit bedrijf hebben ze 2.250 stuks melkkoeien lopen. Na aankomst konden we al een kijkje nemen bij de carroussel voor tachtig koeien. Na dit te hebben bekeken kregen we in de skybox boven de melkstal een kleine presentatie over het bedrijf. De presentatie en rondleiding werden verzorgd door Anouk van de vierde generatie van Van Bakel. We hebben gehoord over hoe het bedrijf is begonnen, hoe ze zelf zuivelen, de bedrijfsdoelen, de bedrijfsvoering en hun plannen voor de toekomst. De doelen zijn het welzijn van vee, het meegroeien met de groeiende vraag naar voedsel en het CO₂-negatief worden. Ze hebben nu vijf stallen op het bedrijf met zeven verschillende soorten groepen: tot 10 dagen, 10 tot 40 dagen, far off, close by, top productie, aandachtskoeien en de penicillinegroep.

In samenwerking met de WUR willen ze hun nieuwste stal ombouwen. Dit wordt een afgesloten stal die gebruik maakt van een AC-systeem. Dit AC-systeem gebruikt de energie die wordt opgewekt door methaan-biogas. Een groot deel van de stal zal ook van glas gemaakt worden omdat ze transparantie belangrijk vinden.

De koeien hebben geen weidegang maar krijgen, zolang de natuur het toelaat, wel vers gras in het rantsoen. Dit jaar hebben ze tot medio november dit nog kunnen doen.

Het jongvee staat op een andere locatie die grenst aan de hoofdlocatie. Driemaal per dag worden de net geboren vaarskalveren naar de andere locatie gebracht. De stierkalveren blijven langer op het bedrijf en gaan dan pas weg. Omdat de meeste merken geen apparatuur maken dat groot genoeg is voor hun bedrijf, hebben zij hun eigen machinemerks USA. Hiervan hebben ze mesttanks, voermengwagens en nog veel meer. Zo hebben zo'n 40-50 mensen in dienst, waaronder veel Polen. Omdat de Polen niet goed genoeg Nederlands kunnen, zijn er ook nog zeker Nederlanders in dienst en ook veel familieleden hebben een rol op het bedrijf.

Naast de standaard melkproductie produceren ze ook koosjer melk. Dit doen ze eens in de zoveel weken en toevallig ook de dag dat wij er waren. Hiervoor komt er een rabbijn naar het bedrijf die kijkt naar hoe schoon het is, en vervolgens een gebed zegt om dan zo koosjer melk te behalen. Om de klauwgezondheid goed te houden, zorgen ze ervoor dat koeien na elke melkbeurt door een voetbad gaan. Daarnaast worden de koeien drie á vier keer per jaar bekapt.

Na een leuke rondleiding en de kans om wat vragen te stellen was het alweer tijd om naar huis te gaan.

Dag Veefokkers!

Nadat je via je externe stage al een beetje richting de uitgang werd gedirigeerd zit de studie er dan na 6 jaar op. Dan mag je eindelijk zelf aan de slag!

Ik ben in september begonnen met werken bij Dierenartsen Hoogeveen in het prachtige Drenthe. We zijn met vier LH dierenartsen en de eerste

twee weken reed ik voornamelijk met één van de anderen mee. Zo konden zij zien wat ik al kon en konden de boeren alvast kennismaken met de nieuwe dierenarts. Langzamerhand kwamen de eigen visites. De eerste keer alleen op pad in je busje is een donders mooi moment! Onderweg erheen licht zenuwachtig. Zal ik het probleem weten te vinden, en belangrijker: kan ik er wat aan doen? Op de terugweg opgelucht dat het mooi is verlopen. Draai die hits in de bus maar wat harder! Dit resulteert in twee belangrijke tips.

Dikke tip 1: SterrenNL heeft geen reclames. Niets is irritanter dan in je busje stappen en onzinnig geleuter horen. Dikke tip 2: negeer tip 1 als je langer dan een kwartier in de bus moet zitten.

In het begin helemaal, en nu langzaamaan steeds minder, zijn veel handelingen nieuw, heb je veel ziektebeelden nog niet eerder gezien en heb je een medicijnenla vol kekke opties, waardoor je soms door de bomen het bos niet meer ziet. Dan is het fijn als je je collega's altijd kunt bellen of zij, bij het niet opknappen van een patiënt, meekijken wat het dan nog kan zijn of een dikke tip hebben. Per toeval draaide ik mijn eerste slag in de baarmoeder er relatief makkelijk uit. Eureka! Je kan iets!

Willen slag twee en drie natuurlijk voor geen meter. Als het dan met een paar handigheidjes van collega's ineens wel gaat, is toch nog iets van je ego gered. Boeren vinden het ook leuk om te zien dat je nieuwe dingen leert.

Naast het werk ben ik ook gelijk gaan voetballen bij de plaatselijke SV. Dit zorgde ervoor dat het standaard onthaal al gauw "Dus jij bent Kasper" werd. In eerste instantie vond ik het raar als mensen je al schijnen te kennen voordat je ze hebt ontmoet, maar ook hier was ik door de opleiding keurig op voorbereid. Alstublieft een "Dus jij bent Fret" déjà vu momentje. Iets gaan ondernemen in het dorp waar je gaat wonen kan ik iedereen aanraden. Mensen waarderen het als je moeite doet om 'in te burgeren' en bij de veehouders die je hiervan kent sta je al 1-0 voor voordat je ook maar iets hebt klaargespeeld. Hoewel een enkeling het niet kan waarderen als je zijn gewaardeerde dorpsclub inmaakt en de volgende dag met je blije toeter op de dam staat 😊

Het was weer tijd voor een RVB-avond, deze keer mochten we naar Werkhoven. Na een levensgevaarlijke rit met Friso achter het stuur en een oprit die wel 5 km lang leek, stond inspecteur Renger Geurts voor ons klaar, om ons nogmaals de fijne kneepjes van het rundveebeoordelen uit te leggen.

Alle termen van speenplaatsing, klauwhoek, ophangband tot aan de kruishoogte (geen schofthoogte want dat is voor paardenmeisjes, heb ik me laatst laten vertellen op de Tolakker) kwamen nog eens langs. Daarna mochten we zelf aan de slag en al snel kwam koe C op de meeste formulieren naar boven als een van de favorieten. Helaas voor ons dacht Renger daar anders over en belandde deze koe bijzonder laag in de ranking. Volgens Renger was koe A juist de beste koe van de vijf, maar daar waren de meningen over verdeeld. Mede hierdoor werd mij al snel duidelijk dat rundveebeoordelen niet iets is waar je jezelf doorheen bluft, en dat het zeker iets is wat je niet in één keer kan. Ik eindigde de avond dan ook met een keurige -13 punten, volgende keer beter zeggen ze dan.

Daarna was het natuurlijk tijd voor een borrel, want wat doe je anders na zo'n intensieve avond? Het was een zeer geslaagde avond, en volgende keer ga ik zeker weer mee!

Op woensdag 18 december was het tijd om de honger van de Veefokkers te stillen. We kwamen bij elkaar op de 'Cambridge BBQ-plaats' waar alles hartstikke mooi tot in de puntjes klaarstond. De BBQ aangestookt krijgen, was nog even een dingetje maar we hebben gelukkig een aantal pyromaantjes in ons midden dus ook dat kwam goed ;).

De weergoden waren ook soort van met ons; het miezerde, maar het regende NIET! Elke boer weet dat er het afgelopen jaar bijzonder veel nattigheid uit de hemel viel, dus dan moeten we dit maar als positief beschouwen...

Waar het (naast de gezelligheid) natuurlijk om gaat bij een BBQ is: het eten! Ik weet niet hoeveel beesten er voor deze avond geofferd zijn, maar er was in ieder geval voldoende en voor ieder wat wils! Van al dat eten krijg je uiteraard dorst. Zelf heb ik daarom enorm genoten van de warme, zoetige Glühwein. Maar ook hiervoor gold hetzelfde: genoeg te kiezen voor iedereen.

Het was een gezellige, smakelijke avond waar we met z'n allen van hebben kunnen genieten! Veefokkers bedankt, houdoe en tot de volgende!

Om het nieuwe jaar weer goed van start te gaan, was het op dinsdag 7 januari tijd om te gaan rundveebeoordelen. Dit keer waren we afgereisd naar familie De Groot in Haastrecht (het bedrijf wordt samen gerund door vader en zoon). Zij hebben een melkveebedrijf met 120 melkkoeien en bijbehorend jongvee met daarnaast ook nog eens schapen. We waren deze avond met een kleiner groepje veefokkers dan normaal, maar we waren allemaal bloedfanatiek.

We werden deze avond begeleid door hoofdinspecteur Addy Moree van de CRV. Nadat hij uitgebreid uitleg had gegeven en een koe met ons had doorgesproken, mochten we zelf aan de slag met vijf vaarzen en één koe. De vijf vaarzen die voor ons waren klaargezet, waren toch wel lastig op een rijtje te zetten, omdat ze nogal veel op elkaar leken. Evelien en ik kwamen er toch wel weer achter dat we ze sneller moeten leren beoordelen (we nemen vooral ruim onze tijd). Maar toen iedereen de vaarzen en de koe beoordeeld had op frame, type, uier, beenwerk en algemeen voorkomen, ging Addy met ons doorspreken hoe hij ze beoordeeld had. Hierbij was niet iedereen het altijd eens met de beoordeling van Addy. Gelukkig had ik toch vaak wel dezelfde beoordeling en dat leidde tot de avondwinst.

Het was weer een geslaagde avond bij familie De Groot en ik kijk al uit naar de volgende RVB-avond!

Vera van den Burg

STOP Blauwtong

Start u ook in het voorjaar met Blauwtongvaccinatie?
Dit zorgt voor bescherming voordat de knutten actief worden.

Vaccinatie helpt om dieren te beschermen
tegen BTV-3 en de uitbraak in te dammen!

MEER WETEN
OVER BTV-3?
SCAN DE QR-CODE

NL-CAT-0003-2025

Life forward

Boehringer
Ingelheim

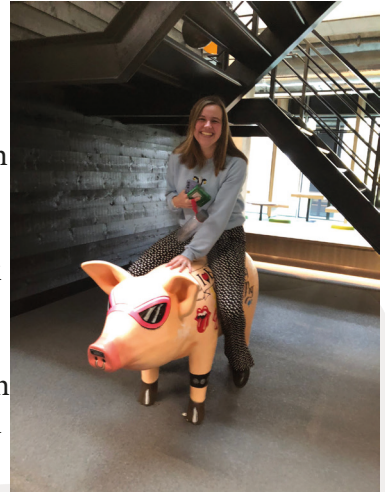
Onderzoek naar zeugen bij Agrifirm

Er is mij gevraagd om iets te schrijven over mijn MSc-scriptie, oftewel mijn onderzoeksstage. Dat doe ik natuurlijk graag! Zelf ben ik nog steeds aan het twijfelen of ik later met varkens of koeien wil werken. Aangezien varkens binnen de oude master vaak als een ‘vergeten kindje’ aanvoelden, leek mijn onderzoeksstage de perfecte kans om meer over deze dieren te leren.

Toch kwam ik niet op de gebruikelijke manier aan mijn onderwerp. Ik zag een vacature op LinkedIn van Agrifirm. Zij zochten een student om onderzoek te doen (wat het exacte onderwerp ook alweer was, weet ik niet meer). De sollicitatie vereiste een CV en een motivatiebrief, dus die stuurde ik op. Daarna bleef het maanden stil, en ik had de hoop al een beetje opgegeven.

Gelukkig had ik nog tijd over en was ik binnen de universiteit al wat rond gaan vragen. Tot ik op een willekeurige dinsdagavond rond 8 uur werd gebeld door een onbekend nummer. Het was Tim van Sprang, die vroeg of ik nog interesse had in de positie als onderzoeksstudent. Na een paar korte gesprekken over een nieuw onderwerp besloot ik mijn scriptie bij Agrifirm te schrijven.

De eerste opzet van het onderzoek ging over het effect van gewichtspatronen van zeugen tijdens de dracht op reproductieparameters. Dit onderwerp is momenteel erg relevant binnen de onderzoekswereld, maar ook lastig te kwantificeren. Sowieso is onderzoek bij zeugen complex, omdat er zoveel factoren meespelen. Altijd fijn om daar tijdens je onderzoek achter te komen.. ;p Uiteindelijk werd het onderwerp aangescherpt tot iets concreets: “Het effect van het verschil in lichaamsgewicht van zeugen tijdens de late dracht op de eigenschappen van de volgende worpen.” Nu vragen jullie je vast af wat ik allemaal heb gedaan om antwoorden op deze vraag te vinden. Ik wilde graag, naast data-analyse, ook een praktisch deel aan mijn onderzoek verbinden.

Aangezien de hoofdvraag voornamelijk met data beantwoord zou gaan worden, hebben we er nog een subvraag bij bedacht, namelijk of er een correlatie zou bestaan tussen metingen van lichaamsgewicht en alternatieve conditiemetingen van zeugen tijdens de late dracht.

Om deze vraag te beantwoorden, ben ik naar een vermeerderingsbedrijf in de Achterhoek gegaan. Daar onderzocht ik twee weekgroepen en verzamelde gegevens over lichaamsgewicht, spekdikte en BCS. Het lichaamsgewicht werd gemeten via NEDAP-voerstations. Helaas ontstond er een storing in de stal met de oudere zeugen, waardoor ik voor die groep geen gewichten kon verzamelen. Hierdoor halveerde mijn onderzoeksgroep, en kon ik alleen werken met 1e-, 2e- en enkele 3e-worpszeugen. Dat leverde natuurlijk genoeg stof voor discussie op! 😊

Na het verzamelen van mijn eigen data (wat ontzettend leuk en leerzaam was), brak mijn minst favoriete deel aan: statistiek. Voor de hoofdvraag kreeg ik historische data aangeleverd, die eerst geordend moesten worden. Daarna moest ik een statistisch model bouwen om conclusies te kunnen trekken. Dit bleek een pittige klus. Na veel bloed, zweet en tranen kwam er uiteindelijk een statistisch correct model uit, maar helaas zonder significante resultaten. Ook uit mijn eigen onderzoek kwamen geen significante uitkomsten. Toch ontdekte ik een paar interessante trends die Agrifirm, hopelijk, verder gaat onderzoeken.

Ondanks de zware data-analyse heb ik enorm genoten van mijn stage bij Agrifirm. Er waren veel collega's die me vanuit verschillende hoeken hielpen, waardoor ik ontzettend veel heb geleerd. Het onderwerp blijft me fascineren, en ik ben benieuwd naar de vervolgonderzoeken en conclusies van anderen.

Ik zou zeker aanraden om een onderzoeksstage bij Agrifirm te doen (en ja, ook omdat je betaald krijgt 😊). Heb je vragen of opmerkingen? Stuur me gerust een berichtje!

In het laatste jaar van mijn studie besloot ik dat ik toch graag voor afstuderen nog eens wat van de wereld wilde zien, dus afgelopen najaar heb ik daar wat ruimte voor in mijn rooster gecreëerd. Half augustus zat ik in het vliegtuig, de bestemming: Nieuw-Zeeland! Een welbekende bestemming onder de Veefokkers (zoals ook in de vorige koeienletters te lezen is), en dat enthousiasme steekt elkaar natuurlijk aan! Ik heb het geluk dat mijn nicht (zo'n 15 jaar terug afgestudeerd) veearts is in de Waikato, één van de melkveehouderij-hotspots in het land.

De eerste twee weken van mijn reis heb ik bij haar geloogd en meegelopen met de veeartsen bij haar in de praktijk. Wat mij meteen opviel: wat zijn de koeien hier klein! Ze kruisen de voor ons welbekende Holsteins in met Jerseys, wat resulteert in de Kiwicross. In Nieuw-Zeeland boeren ze met de seizoenen, zodat ze melk kunnen produceren wanneer het gras groeit en de koeien droog staan in de winter. Eind augustus was het dus het einde van het afkalfseizoen, de routinewerkzaamheden deze weken bestonden vooral uit “metri-checken”: de hele koppel controleren op metritis en waar nodig behandelen, en het voorbereiden van het komende dekseizoen. Naast deze bedrijfsbezoeken heb ik geholpen bij wat (vooral ellendige) afkalvingen en heb ik interessante casussen gezien, zoals een dier met woody-tongue disease, een koe met een gebroken schouder en een cryptosporidium-uitbraak. Ook lollig om te zien hoe erg de veehouderij hier geïntegreerd is met de gehele bevolking; zo hoorde ik in de reclame van de normale popmuziek radio; “Zoek jij nog een nieuwe stier voor je pinken?”

Na de tweeweekse stage ben ik gaan rondreizen, eerst twee weken door het midden van het noordereiland en vervolgens met de boot naar het zuidoostereiland. Daar heb ik in anderhalve maand een rondje gemaakt, naar beneden langs de westkust en terug naar boven via de oostkust, om vervolgens nog een

paar weken weer op het noordereiland te zijn. Ik heb veel gehiket in de (besneeuwde) bergen, natuurfenomenen bekeken, gesurft en vooral heel veel kilometers autogereden (tegen iedereen's verwachting in). Hoewel het pas het begin van het voorjaar was (en soms dus best koud), vond ik dat ik zodra de zon scheen best een korte broek aan

kon, maar daar kreeg ik wel af en toe rare blikken (en respect) voor (vooral van andere toeristen, de Nieuw-Zeelanders zijn wel wat gewend). Eenmaal in het zuiden van het zuidoostereiland, en dus halverwege mijn reis, was ik de hostels een beetje zat. Ik besloot een matje in mijn auto te leggen zodat ik daar af en toe in kon gaan slapen, wat ervoor zorgde dat ik op enorm idyllische plekken kon kamperen. Daarnaast ben ik nog bij Jannie (een twee jaar terug afgestudeerde veefokker) langs geweest in een van de andere veehouderij-centra: Southland. Via haar ben ik bij een Nederlandse veehouder terechtgekomen om een weekje te helpen. Dit gaf me nog weer meer inzicht in de melkveehouderij daar, hoe de dagelijkse werkzaamheden gaan en hoe de seizoenen het boeren beïnvloed. Naast leerzaam was het ook vooral leuk om daar lekker de koeien te melken en fijn om tussen al het reizen door even op één plek te blijven.

Na drie maanden aan de andere kant van de wereld te hebben verbleven, zat mijn reis erop. Ik heb het ontzettend naar mijn zin gehad en raad het iedereen aan Nieuw-Zeeland eens te bezoeken!

Zaterdag 28 december 2024, de laatste dagen van 2024 zijn aangebroken! Wat een rare tijd toch altijd tussen Kerst en Oud & Nieuw: het voelt zelfs als arbeider als vakantie, maar toch moet je aan het werk! Enne, ik (Nick) heb op dit moment niets te klagen: heerlijk met de Top2000 op de achtergrond schrijven aan dit stukje, terwijl Maaike sjeest van een zieke koe naar een hond met braken en diarree. Meteen het perfecte voorbeeld van de verschillen tussen ons werkende leven. Ik wil zeker geen reclame maken voor banen buiten de praktijk, maar geen dienst doen is toch wel één van de grootste voordelen. Maaike zal dit ook beamen...

Maar eerst even voorstellen: wij zijn Maaike en Nick, samen woonachtig in de Kruikenstad met onze cypers, driepotige poes Toulouse en allebei de master Landbouwhuisdieren en Veterinaire Volksgezondheid afgerond! Beiden dus échte landbouwhuisdierenartsen, maar daar houden de overeenkomsten op werkgebied eigenlijk wel op. Maaike is voor de koeien gegaan: ze staat nu dagelijks met haar arm in een koe en te lullen als brugman waarom deze koe écht geen ampi nodig heeft. Ze doet dit bij Dier-N-Artsen in Oosteind. Aan

de andere kant hebben we Nick. Hij is een ander pad ingeslagen: de weg tot pluimveedierenarts. Zoals eerder al gezegd, een baan buiten de praktijk, maar met nog steeds héél véél kippen. Nick is namelijk werkzaam bij LOHMANN BREEDERS, één van de wereldwijd vijf fokbedrijven voor de fokkerij van leghennen. Hoewel er relatief weinig dierenartsen kiezen voor de richting pluimvee, zijn wij als koppel geen uitzondering. De helft van onze gezamenlijke diergeneeskunde vriendengroep werkt namelijk in de pluimveesector en de andere helft in het rundvee (en een enkele in de gezellige dieren)!

Maar, voor de rubriek 'koppeldiagnostiek' is het misschien leuk om toe te lichten hoe het dagelijkse leven er dan uit ziet.

Maaike is afgestudeerd in 2021, in dat jaar begon Nick net aan de Master, die hij in 2024 heeft afgerond. Maaike heeft dus al ruim drie jaar praktijkervaring, terwijl Nick net een half jaartje komt kijken. Onze gesprekken gaan, in tegenstelling tot de andere koppels, vaak over alles, behalve het werk. 'Hoe was je dag?', 'Er zit schijt op je broek!' en 'Huh, maar jullie verkopen toch eendagskuikens?' omschrijven het beste de diepgaande gesprekken over het werk als Maaike uitlegt hoe zij komt aan al die vlekken op haar broek of wanneer Nick voor de duizendste keer moet uitleggen hoe de structuur van het bedrijf nu eigenlijk in elkaar zit. Enne, in tegenstelling tot de praktijkparels, zitten wij vaak niet bij elkaar aan de eettafel maar gaan deze gesprekken via de telefoon: internationale business betekent veel internationaal reizen. Maar de verschillen zijn juist ook leuk! In de dienst eens samen naar een verlossing of een week-endje over naar Madrid wanneer Nick daar voor werk zit. Je hebt altijd andere verhalen, maar toch dezelfde achtergrondkennis; uiteindelijk hebben we namelijk gewoon aan dezelfde laan gestudeerd!

Is het één beter dan het ander? Ja natuurlijk, alleen komen wij er maar niet uit wie er gelijk heeft. Het mooie is en blijft de gezamenlijke achtergrond en de breedte van het vak: zelfs mét dezelfde master kun je zo een verschillende weg gaan!

PS. Omdat Zwiep en Bakhuus geen gehoor geven aan de prachtige nominatie, nomineren wij graag Kim en Simon Blokhuis. Weer zo een prachtverhaal over koeien én kippen!

Als er op een ijskoude vrijdagmiddag in januari een groep Veefokkers zich verzamelt in de Veefokkerskamer, kan dat maar één ding betekenen: de Binnenlandse Excursie van de Veefokkers. Met ruim 40 Veefokkers vertrokken wij richting Maasland, waar het melkveebedrijf van familie Van der Kooij ligt. Hier werden we ontvangen met overheerlijke broodjes kip en werden we door de familie van Mees rondgeleid over het melkveebedrijf. Er waren ruim 80 koeien aan de melk. Met een rollend jaargemiddelde van 9200 kg, met 4,45% vet en 3,58% eiwit, realiseren zij een zeer nette productie! Het was vooral leuk om te zien dat het bedrijf nog volop in ontwikkeling is. Zo werd er een nieuw separatiehok en een nieuw tanklokaal gebouwd. De mooiste ontwikkeling afgelopen jaar, was de installatie van twee melkrobots. Wetende dat de Lely Campus in Maassluis hemelsbreed slechts 3 km verwijderd is van het bedrijf en dat de broer van Mees daar ook werkzaam is, konden deze robots eigenlijk maar één kleur zijn: rood.

Na de rondleiding werden er teams gemaakt om het tegen elkaar op te nemen in de zevenkamp. Eén van de mooiste spellen vond ik de combinatie tussen spijkerpoepen en koekhappen. Eén teamgenoot ging op de grond liggen, terwijl de andere een frikandel aan een touwtje in de mond van de liggende persoon probeerde te poepen. Ook hebben we ontzettend gelachen bij de bloemestafette. Hierbij moesten we de bloem aan een teamgenoot geven, die ook een speelkaart in de mond had. Deze gaf het op dezelfde manier door aan de volgende teamgenoot, totdat het eind bereikt was. Uiteindelijk zag iedereen er uit als een sneeuwpop en zat de meeste bloem op onze gezichten in plaats van in de emmer. Met nog vijf van zulk soort spellen, kon de lol niet meer op. Uiteindelijk waren er alleen maar winnaars, want we rolden zo de keet van Mees in. Waar het bier goed smaakte en waar we kruipend naar bed konden. Het vroom buiten, dus moesten we ons warm aankleden in bed. Oftewel temperaturen die bij een BiLE horen!

C'miss en familie van der Kooij,
Ontzettend bedankt voor de gastvrijheid en de goede zorgen!

Er is een tijd van komen en een tijd van gaan. Na heel wat jaren studeren was het voor mij nu tijd voor mijn allerlaatste BiLE. Wegens een drukke planning voegde ik mij pas zaterdagochtend bij de kudde. Aangekomen in het koude Maasland trof ik een groep stralend frisse studenten aan, die zich zojuist uit hun al dan niet leeggelopen luchtbedje hadden gewerkt. Aan de klachten over hoe koud de slaapschuur wel niet was, was te merken dat nog niet iedereen een ervaren BiLE-strijder was.

Vol zin vertrokken we die ochtend naar de eerste excursie: de familie Van Vliet in Schipluiden. Zij hebben zo'n 400 aan de melk, die gemolken worden met 50-stands buitenmelker carrousel. Geen kleine speler dus. De productie van de koeien ligt op 10.500kg melk met 3,70% eiwit en 4,50% vet. Het rantsoen bestaat uit maïskuil, kuilgras, TGC (tarwegistconcentraat), aardappelschillen en bietenperspulp. Na melkkoeien was het tijd voor een bezoek aan melkgeiten: Geitenhouderij Nieuw-Lickebaert in Ooltgensplaat op Goeree-Overflakkee. Op dit bedrijf worden zo'n 800 geiten gemolken in een 2x30 zij-aan-zij rapid exit melkstal die per geit jaarlijks 1250kg melk produceert. Ieder jaar worden ongeveer 300 lammetjes geboren. De lammeren krijgen zodra ze geboren zijn allemaal 10% van het lichaamsgewicht aan biest met een minimale brix-waarde van 22. Zodra de geitenlammeren 4 tot 7kg wegen, worden deze algeheel gesedeerd om onthoort en gevaccineerd te worden tegen paratbc. Vaste dierenarts Kasper van Dierenartsenpraktijk Oude-Tonge sloot ook aan, wat een leuke toevoeging was. Aan het einde kon men om nog verder af te koelen ook nog genieten van heerlijke geitenmelkijks.

Na een mooie ochtend was het tijd om aan het middagprogramma te beginnen. Deze begon met een bezoek aan leghennenbedrijf Eibaar in Den Dommel. Op de locatie waar wij waren, worden 47.000 Dekalb White leghennen gehouden die, mits er geen ophokplicht is, naar buiten kunnen. Op de andere locatie een klein stukje verderop zijn nog eens 40.000 leghennen. Helaas is er op dit moment wel een ophokplicht, dus hebben we de kippen alleen maar binnen kunnen zien. Leuk was dat er ook eieren in de automatische eierwinkel aan huis verkocht worden. We hebben hier ook kennisgemaakt met smoked eggs. Daarbij worden eieren koud gerookt in een rookkamer. Dit zorgt, zoals de naam al suggereert, voor een rokerige smaak aan het ei. Er ging een wereld voor ons open.

Toen het al donker werd was het tijd voor de laatste excursie: het Lely-showbedrijf in Schipluiden, niet over te slaan in een BiLE in het Lelygebied. Zelf was ik hier niet al te lang geleden ook al geweest en kon ik genieten van exact hetzelfde praatje en dezelfde rondleiding. Toch blijven alle technische snufjes fascinerend om te zien. Na een propvolle dag was het tijd om terug te keren naar de thuisbasis in Maasland. Hier konden we genieten van een patattafel (om de zuiderlingen onder ons even te pesten) met een frikandel, kroket of kaassoufflé. Daarna was het tijd om ons schor te zingen tijdens V.V.F.C Biercantus onder leiding van Heidi en Krokan-ton (a.k.a. Rianne en Rimmer). De nodige pilsjes werden nog gedronken om vervolgens de kou in de slaapschuur niet meer te kunnen voelen. Bedankt C'miss voor de organisatie!

Na een iets minder ijzige, maar nog steeds koude nacht, werden we vroeg (het was nog donker) gewekt met het alom bekende 'Guten morgen sonnenschein'. Na het aankleden en het opruimen van de slaapspullen konden we in de partytent, waar we de avond ervoor nog de longen uit ons lijf geblèrd hadden tijdens de biercantus, voor het ontbijt terecht, waar we de smoky eggs van Eibaar, het bedrijf van zaterdagmiddag, konden proeven.

Nadat de auto's voorgegloeid waren en toch echt alles opgeruimd was, vertrokken we naar ons laatste inhoudelijke bedrijfsbezoek van de BiLE: Schep Holsteins. Hier werden we met koffie en cake ontvangen in een veel te luxe en schone kantine voor hoe modderig wij erbij liepen. De eigenaar van het bedrijf vertelde ons kort wat hij allemaal deed (je kunt je beter afvragen wat deze beste man níet deed, hij was ongeveer in iedere branche wel de eigenaar van een bedrijf). De rondleiding over het bedrijf werd gegeven door de bedrijfsleider van het bedrijf. Met de 240 Amerikaans uitzierende koeien op het bedrijf wordt gemiddeld zo'n 11500 kg melk geproduceerd per jaar, met ongeveer 3,5% eiwit en 4,0% vet. De koeien waren verdeeld over vier verschillende groepen, waarbij iedere groep de beschikking had over een eigen Lely-melkrobot. Eén van de uitdagingen op het bedrijf was Mortellaro, wat binnen de gehele koppel speelt. Deze laatste inhoudelijke excursie werd afgesloten met een proeverijte van twee van hun zelfgeproduceerde soorten kaas, die heerlijk waren!

Daarna was het tijd voor iets waar menig Vee fokker het hele weekend op had gewacht: de maxcursie! Nadat we in de McDonalds flink aangestaard werden door onze modderige broeken en schoenen en onze buikjes weer gevuld waren, zijn we doorgereden naar de schaatsbaan, waar we ons een uur lang konden uitsloven op het ijs. Met zo min mogelijk valpartijen en zonder blessures stapten we om 16:00 van het ijs af en was de BiLE dan toch echt afgelopen. C'miss, bedankt voor het organiseren van weer een onvergetelijke, voor mij allerlaatste, BiLE!

Naam: Peter Vos

Woonplaats: Houten, sinds 1990

Leeftijd: 66, volgend jaar moet ik deze prachtige faculteit verlaten

Opgegroeid in: Geboren en getogen in Lievelede tot mijn 18e levensjaar

Hoelang werkt u al op de faculteit en hoe bent u hier terechtgekomen?

Ik werk sinds 1 maart 1988 op de faculteit, dus ik maak net niet de 40 jaar vol. Ik geloof wel dat ik het heb volgemaakt qua input en output. Ik heb altijd met heel veel vreugde en lol hier gewerkt. Er werd getipt dat er een positie was op de faculteit omdat er een project was gestart voor winning van eicellen bij het rund voor de in vitro-productie van embryo's. Ze zochten een ondersteunend dierenarts daarvoor. Dat is mijn start van mijn carrière in de voortplanting geweest. Ik heb naast het (klinische) onderwijs ook klinisch-fundamenteel onderzoek gedaan. Studenten stonden voor mij altijd centraal, zowel bachelor als master. Tot op de dag van vandaag ben ik er voor de studenten. Ik werk graag met jonge mensen, dat vind ik leuk en zeker ook leerzaam. Het geeft mij altijd een grote energieboost om een bijdrage te leveren aan het academische leerproces tot jonge, enthousiaste dierenartsen. Mijn gedrevenheid is na al die jaren nog steeds even groot, dat is het mooie. Ik heb hier altijd echt graag gewerkt.

Wat is het meest interessant aan het vak voortplanting?

Het interessantst aan voortplanting is de verwondering over hoe alles is gereguleerd in de natuur en hoe ongelooflijk complex dat systeem in elkaar zit. Verbazing alom, tot op de dag van vandaag. Het blijft zo bijzonder dat een embryo zich ontwikkelt tot een individu met alles erop en eraan. En alle andere gebieden van de diergeneeskunde zijn toch weer offspring van de voortplanting. Ja, die keuze voor voortplanting is wel heel goed geweest. Het was een jarenlange mooie reis door de voortplanting!

Wat is het gekste dat u ooit met een student heeft meegemaakt?

Ik heb zoveel meegemaakt met studenten. Zoals vroeger in de buitenpraktijk met het verlossen van koeien op de koude winterige stalletjes midden in de nacht, een ware beleving in de vrieskou. Het dan samen het klaren van een verloskundige klus was altijd mooi. Al die grimassen van de studenten en het enthousiasme waarmee ze de koe onder handen namen, zeker ook bij het met de arm klem zitten in het bekken van de persende koe. Maar ik vind het heel moeilijk om één speciaal moment eruit te lichten, er waren er zoveel. Ik heb vooral genoten van het enthousiasme van de studenten als ze klinisch/chirurgisch aan het werk waren.

Wat voor hobby's heeft u zo meteen weer meer tijd voor?

Genoeg! Ik hou van zingen, ik ben net toegetreden tot een koor in Bilthoven: 'Noot aan de man'. Dat is een a-capellakoor dat jaren 60/70 muziek zingt. Verder loop ik ook regelmatig wandeltracks (oa. het Maarten van Rossumpad), tour ik op de mountainbike, ga ik graag naar de film en concerten en houd ik van festivals. Zo ben ik als rasechte Achterhoeker jaarlijks op de Zwarte Cross te vinden natuurlijk.

Uitdagingen? Ik wil nog kijken of ik geschikt ben voor het drummen. Ik heb best wel een goed ritmegevoel, maar of me dat een drummer maakt is nog de vraag, dat ga ik beleven. Voor de rest van de tijd ga ik ook graag op vakantie, vooral binnen Europa. Tot slot, ik wil nog meer lezen. De agenda is alweer snel vol verwacht ik, maar in ieder geval ga ik deze vanaf september dan wel zelf beheren..

Wat vond u het leukste aan uw studententijd?

Ik heb een gouden studententijd gehad. Na 1 jaar Groningen, waar ik nog Vindicator ben geweest, startte ik met de opleiding Diergeneeskunde in 1979. Ik heb eigenlijk van de studie diergeneeskunde alleen maar genoten, zo'n prachtige opleiding. Ik was lid van de Gouden Trachea, DIG-lid (nu de erevoorzitter), DSK-lid. Ik deed aan alles mee, elke borrel en Vetinn. Ik was denk ik wel echt een "actieve" student, we deden alles wat God verboden had. Studeren deden we tussendoor en alleen wanneer het moest, maar met plezier en altijd net genoeg.

Wat wilt u de studenten meegeven, nu u met pensioen gaat?

Jullie zijn geselecteerd op een dosis intelligentie. Jullie horen bij de top zoveel procent van studenten qua brains. Ik denk dat de huidige student dat niet vaak genoeg durft in te zetten. Ik heb het volste vertrouwen in deze generatie, maatschappelijk kritische en gedreven studenten, die absoluut noodzakelijk is in de huidige veterinaire wereld zoals die zich aan het voltrekken is, als ze maar durven vertrouwen op hun kunnen. Ze zijn vaak te bescheiden en te twijfelachtig. Niet nodig en geloof in jezelf! ik heb er intussen zoveel goede voorbeelden van gezien! Durf out of the box te denken, zorg als student zelf ook voor uitdagend onderwijs. Wat de docent zegt is ook (wel onderbouwd) aan kritiek onderhevig, wees dus kritisch. Je moet durven uit de comfortzone te treden en samen met de docenten binnen de academische omgeving werken en bouwen aan jullie toekomst. Of ik er in ben geslaagd zo te werken weet ik niet, ik heb dit wel altijd zo geprobeerd uit te voeren. En voor Veefokkers specifiek: behoud in het werk altijd een gezonde afstand tot veehouders, zodat er veterinair professionele overlegruimte blijft.

Wat is het meest memorabele dat u in uw leven heeft meegemaakt?

Dat zijn er natuurlijk ook weer veel meer dan 1-2-3 op te noemen. Het gezin heeft altijd op de eerste plaats gestaan. Verder, het in ontvangst nemen van het diploma Diergeneeskunde en natuurlijk ook het verdedigen van het proefschrift, dat was een bijzondere mijlpaal. Maar ook zeker het uitreiken van de MA-diploma's aan de kersverse dierenartsen in het Academieggebouw als lid van de MA-Examencommissie, dat was oprecht een eer.

Tot slot wil ik ook noemen: de jarenlange prettige samenwerking met de fijne en bevlogen collega's binnen en buiten de faculteit. Het was me een waar genoegen!

Waar mogen mensen u wakker voor maken?

Tja, ovaria zijn en blijven mijn hobby! En...een verlossing!! Nog steeds, ja hoor, hiervoor kun je me altijd bellen en wakker maken.

Geachte honorairleden,
Geachte oud bestuursleden,
Geachte medebestuursleden,
Geachte leden der Veterinaire Vee Fokkers Club “De Uithof”,

Wat vinden wij het als nieuw bestuur toch mooi om te zien dat zovelen van jullie vanavond weer gekomen zijn om de ALV van onze prachtige vereniging bij te wonen. We weten, het is een lange zit, maar we hopen dat dit de pret niet mag drukken en dat jullie het je Denderund naar je zin mogen maken door voldoende gebruik te maken van de catering, Proost!

Beste mensen in de zaal, ik wil jullie graag even mee terugnemen naar het moment waarop ik deze rede aan het voorbereiden was. Ik was dan vaak in mijn hoofd aan het bedenken hoe ik de zaal zou aanspreken en dan begon het in mijn hoofd automatisch met de woorden “Beste gemeente...”. Ziet u, ik ben namelijk christelijk opgegroeid en als de dominee in de kerk alle aanwezigen wilt aanspreken, begint hij vaak zijn zin met de woorden “Beste gemeente...”. Elke keer als dit in mijn hoofd naar voren kwam wilde ik mezelf hierop verbeteren. We zitten hier immers niet in een kerk, en wij zijn hier allemaal zéker geen stelletje heiligen, maar toch begon het mij te dagen dat er wel iets heel moois in deze woorden schuilt. Een gemeente is natuurlijk een plaats op de kaart, maar het kan ook een andere betekenis hebben, namelijk een gemeenschap, en dat staat op zijn beurt weer voor vriendschap, verbroedering, gezelligheid en een hechte kring om op terug te vallen. Je zou dus kunnen zeggen, van een gemeenschap gaat een bepaalde veerkracht uit. Zo zijn wij ook op onze naam gekomen. We weten het allemaal, de landbouwhuisdierensector maakt met enige regelmaat roerige tijden door, en ook als vereniging hebben we het niet altijd makkelijk gehad, ik denk even terug aan de coronaperiode. Wat is het dan toch mooi dat wij deel uitmaken van deze prachtige sector, waarin wij als boer, dierenarts en Veefokker samen, als gemeenschap, sterk en Veekrachtig staan!

Als gemeenschap kunnen wij alles aan. We willen er in ons bestuursjaar dan ook alles aan doen om deze gemeenschap te versterken. Intern willen we dit bereiken door maandelijks een WOB te organiseren. Verder willen we proberen de masterstudenten meer bij de vereniging te betrekken. Zij zitten nu vaak in het MGB-gebouw en komen daardoor minder makkelijk in contact met de rest van de vereniging. Extern willen we graag regelmatig als gehele bestuur op

bezoek bij de Tolakker: zij zijn onze grote steun wat betreft de verenigingsdieren en wij willen ze graag allemaal beter leren kennen om de banden verder te versterken. Samen staan we immers Veekrachtig.

Deze Veekrachtigheid is ook terug te zien in ons logo. Net als in de vereniging, met zijn origine in het rundveebeoordelen, staat het rund centraal. Het rund staat voor de vereniging en die zien we hier in twee delen; de voorhand en de achterhand. Je zou kunnen zeggen dat wij als bestuur de voorhand zijn, wij mogen de eerste stappen zetten en daarmee de vereniging dit jaar leiden op de route die zij zal gaan. De leden zijn hierin de achterhand en wij hopen dat zij de koers zullen volgen die wij als bestuur voor ze hebben uitgestippeld. De voorhand en de achterhand, het bestuur en de leden, zijn aan elkaar door een veer verbonden. Dit staat voor de Veekracht die ons verbindt en die ons samen houdt. De rest van de dieren mogen natuurlijk ook niet ontbreken. Zij kunnen samen springend elke hindernis die op hun pad komt overwinnen, door middel van de Veekracht die centraal staat.

Wat betreft onze kleur moet ik u een degelijke uitleg verontschuldigen. Ik ben namelijk hartstikke kleurenblind en werd dan ook schaapachtig aangekeken toen ik zei: "De kleur groen is toch pas nog als bestuurskleur geweest?" Het uitzoeken van de kleur heb ik dan ook met het volste vertrouwen aan de rest van mijn bestuur overgelaten, en ik kan alleen maar zeggen dat ik het een prachtige kleur vind en dat ik enorm trots ben om aankomend jaar met deze bestuurskleur rond te mogen lopen.

Dan rest het mij alleen nog om het 36ste bestuur te bedanken; Jorg, Aaron, Linda, Bram, Roelien en Elise. Jullie mogen enorm trots zijn op het prachtige jaar en de mooie activiteiten die jullie hebben neergezet. We willen het oud-bestuur ook Hartstochtelijk bedanken dat zij ons dit jaar de kans willen geven als bestuur, en wij zullen allemaal extreem ons best doen om te zorgen dat zij er geen spijt van krijgen!

Graag bedank ik jullie allemaal voor jullie aandacht, laten we er een Veekrachtig jaar van maken!

Met VEEterinaire groet,
Rik van Dijk
h.t. Voorzitter

Toen ik afstudeerde was het belangrijkste werk dat een varkensarts in de praktijk deed, vaccineren van de varkens tegen de ziekte van Aujeszky. Ieder jaar werden tientallen miljoenen dieren gevaccineerd. Het was niet verwonderlijk dat er veel onderzoek gedaan is om deze aandoening te eradice- ren, o.a. Arjan Stegeman en ondergetekende zijn gepromoveerd met als onderwerp de verspreiding van het Aujeszky-virus. Door een strikt vaccinatieschema met effectieve vaccins is eradication gelukt. Nu is vaccinatie verboden en kan Nederland exporteren naar vrije landen, en is er geen gevaar meer voor andere diersoorten (o.a. koeien en honden gingen dood na infectie).

Gevolg is ook dat de huidige populatie studenten (en misschien ook wel dierenartsen) vergeten is welke verschijnselen een infectie met Aujeszky-virus geeft. Educatie over aandoeningen, die reeds enige decennia niet gezien zijn, maar toch enorme schade kunnen veroorzaken blijft noodzakelijk. En dan gaat het niet alleen over herkenning van de aandoening en vervolgens ook de actie (bel 045-5463188), maar ook over de preventieve maatregelen op gebied van de bioveiligheid om het risico op een introductie op een bedrijf te minimaliseren. Denk aan de dreiging van Afrikaanse Varkenspest, een aangifteplichtige aandoening, die steeds dichterbij komt en het is ook niet de vraag of Nederland in de toekomst te maken krijgt met het virus, maar vooral wanneer.

Helaas wordt op de Faculteit het onderwijs aan varken en aan aandoeningen, die met het varken te maken hebben, afgeschaald door gebrek aan menskracht. Positief nieuws is dat de intentie wel is om varkens op de Tolakker te blijven houden voor onderwijs. Voor de studenten blijft een stukje basis over, voor echte vakkennis worden andere wegen gezocht, bijvoorbeeld uitwijken naar andere Europese landen. Verder worden geen specialisten varkensgezondheid (ECPHM) meer opgeleid aan de faculteit en is het voortbestaan van de cursus speciespecifiek proefdierkunde-onderwijs over varkens onzeker. Ook dit is vrijmaking.

Vetramil®

THE NATURAL POWER OF HONEY

Honingzalf met essentiële oliën en cardiospermumextract

- Honingzymen zijn zuiverend en verzachtend
- Essentiële oliën zorgen voor een bittere smaak en voorkomt het likken door dieren
- Cardiospermumextract zorgt voor een rustige huid, dus ook na insectenbeten te gebruiken

NML health B.V.
Tel: 0294 - 45 58 88
info@nmlhealth.com
www.vetramil.nl

Zie hier, de enige echte Koeienletters Kruiswoordpuzzel! Pak een pen en puzzel erop los, kom jij achter het antwoord?

Stuur dan snel je antwoord op naar koeienletters2@gmail.com

Wie weet ben jij de gelukkige winnaar van de hoofdprijs!

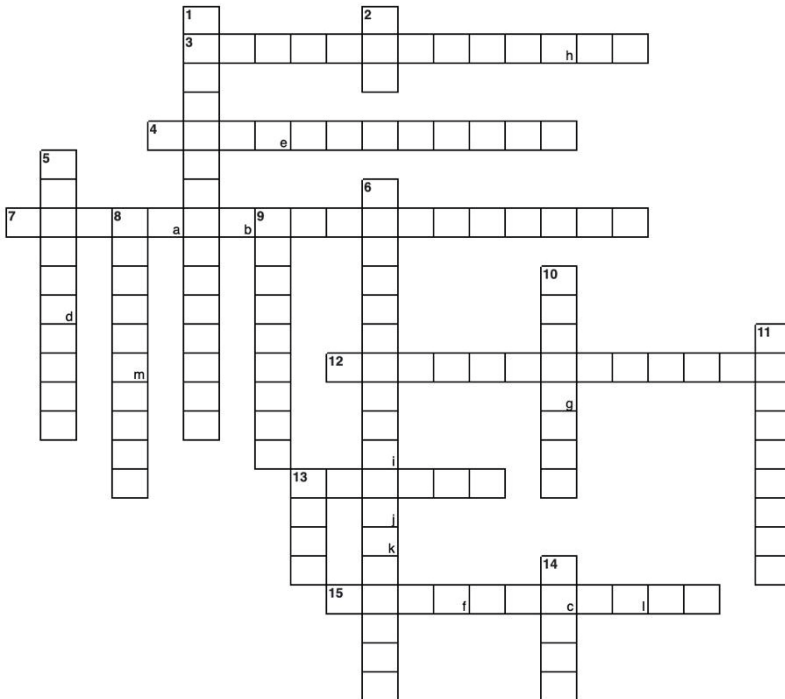
Deze editie kun je een verzorgd entente met het bestuur van de Veefokkers winnen
Zet hem op en veel succes!

Horizontaal

- 3 Bestuur van de Veefokkers 2019-2020
- 4 Hok waarin koeien apart gehouden worden
- 7 De sector waar de Veefokker van houdt
- 12 Het verzorgen van de klauwen van runderen
- 13 Over gaan van melk op vast voedsel
- 15 Eieren die niet in de legnesten liggen

Verticaal

- 1 Efficiëntie waarmee voer wordt omgezet in gewicht
- 2 Zo is het ooit begonnen, om Veefokker te zijn
- 5 Bestuur van de Veefokkers 2004-2005
- 6 Vrijdag t/m zondag excursie in januari
- 8 Periode waarin geen melk gegeven wordt
- 9 Buiten grazen van vee in de wei
- 10 Weg waaraan de faculteit staat
- 11 Methode om parasieten te doden
- 13 Opslagplaats voor veevoer
- 14 Eerste melk rijk aan antistoffen

Oplissing

a b c d e f g h i e j k b l m c e

Excursiecommissie

Iris Thijssen
Kirsten Dekker
Rianne de Regt
Rimmer Jansma
Sander Pelgröm
Wieske Hazelaar

Expositiecommissie

Jorg Schellens
Maaïke Liefstink
Marloes Peij
Maureen van Aken
Mees van der Kooij
Romée van den Kerkhof

Gezelligheidscommissie

Daphne Adham
Elise Koornneef
Emma Nijenhuis
Emmelen Geurts
Lynn te Braake
Marten Pool

Kleine Herkauwers en Zeldzame Huisdierrassen- commissie

Aimee Sardijo
Julian Nell
Lieneke Reinders
Marie van der Kruis
Mayke Timmerman
Rick Eckhardt

Koemissie

Hannah koers
Jurje Alkemade
Kyra Hiemstra
Lisa Jacobs
Rimmer Jansma
Wick Belksma

Pluimveecommissie

Bram Rompelberg
Daphne Reinders
Dirk van der Wielen
Maarten ter Haar
Mees van der Kooij
Teun Kalis

Redactiecommissie

Bart Veld
Ellen Schut
Iris Thijssen
Mark de Rooij
Romy van Mil
Welmoed van der Windt

Rundementcommissie

Bart Bokkers
Femke Lenes
Lisa van Vliet
Menno Heijdra
Pascalle van Schie
Rik van Dijk

RundveeBeoordeel- commissie

Bart van den Bosch
Emmelen Geurts
Friso ter Brugge
Jelle Schutte
Niels de Groot
Silke Ros

Symposiumcommissie

Iris van Hemert
Janna Sipma
Joanie Bruggink
Marije Breteler
Mayke Timmerman
Nic van Dorresteyn

Varkenscommissie

Abel de Wilde
Casper Jukes
Martin van den
Dikkenberg
Puck Braat
Rik van Dijk
Sander Versluijs

Kascommissie

Siem Ketelaars
Rink Visser

Sponsors

Dactari	11
Zorgaccountants	17
CRV	27
Boehringer Ingelheim	39
Vetramil	55 en paginanummering
MSD	60

GD, Track BB

Koen Riep
Renèe Gommers

LH, Track LH

Monique de Rooter
Kasper Wetterauw

GD, Track GD

Saskia van der Vaart

Paard, Track Paard

Annick Vugs
Gina van Wijlick
Lotte Vissers

LH, Track BB

Marijke van de Beek
Ellen Leenstra

LH, Track OH

Carmijn Meulenbroek
Floor Veldhuis

Colofon

Redactieleden

Bart Veld
Ellen Schut
Iris Thijssen
Mark de Rooij
Romy van Mil
Welmoed van der Windt

Contact

Redactie V.V.F.C. "De Uithof"
Yalelaan 1
3584 CL Utrecht
bestuur@veefokkers.com
www.veefokkers.com
Tel.: 030-2534694

De Koeieletters is een verenigingsblad dat 4 maal per jaar verschijnt

Gedrukte oplage: 400 st.
Online oplage: >1000 st.

Kaft

Hans Germeraad

Bestuur V.V.F.C. "De Uithof"

Voorzitter: Rik van Dijk
Vice-voorzitter: Mayke Timmerman
Secretaris: Emmelien Geurts
Penningmeester: Rimmer Jansma
Vice-penningmeester: Iris Thijssen
Lid-PR: Mees van der Kooij

De redactie draagt geen verantwoording over de stukken onder auteursnaam.

Opzegging van het abonnement kan door dit telefonisch of per mail door te geven. Dit kan tot 1 oktober.

32e jaargang, februari 2025

Drukwerk

Linea Recta

Adverteren

Voor informatie over de mogelijkheden tot adverteren, vragen wij u om contact op te nemen via bestuur@veefokkers.com

SAMEN WERKEN AAN GEZOND VEE

Blij en gezonde koeien en varkens die optimaal bijdragen
aan het bedrijfsresultaat van veehouders.

Daar willen we samen met jullie aan werken!

Wist je dat MSD Animal Health in Nederland met ruim 2.000 medewerkers dag in dag uit werkt aan de beste geneesmiddelen voor dieren? Wil je meer informatie over MSD Animal Health? Of wil je de site van Boxmeer weleens met eigen ogen zien? Neem dan contact met ons op via msdahsecretariaat@merck.com.

www.my-msd-animal-health.nl

 MSD
Animal Health
The Science of Healthier Animals®